

Verf. 59. Audivit Deus, & sprevit, ad nihilum rede-
git valde lirael.

Verf. 60. Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum
tum, ubi habitavit in hominibus.

Verf. 61. Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Senfus loqui

O Scendi effecta divina rei, indignationis, zeli, &
violati honoris vindictam, nam quasi tanti crimi-
nis perventis ad illum clamor, tamquam vel abten-
tent longius, vel non attendentem, vel diffimulantem,
sit aliquando tandem clamantia illa ad coelum, & ad
ipsum caelera, exaudivit, qui populum Hebraeum tan-
ti prius praecunctis alii faciebatur, offensum denique tam
indigna & enormi ingratitude, contempsisse, fufas pro
peccatis rejecisse, vilem habuisse, pro nihilo duxisse,
valde humiliasse, tradendum inimicorum potestati. Prae-
terea eo tam evasit dicit, ut repudiaret tabernaculum,
quod ipsi antea erat in Silo, illud, inquam, tabernacu-
lum, in quo dignabatur majestas tanta, cui augusta sedes
coelum, tunc amplius de scabellum, inter homines
auguste, arctaque diversari. Quod autem arcam re-
pudiavit, quae populo erat vice armorum, atque ro-
boris contra hostes, & singulari ipsius decus, & orna-
mentum, inde conflat quoniam permisit eam ab hosti-
bus capi, & in eorum venire potestatem. Narratur hoc
ultimum praecipue in libro Regum primo.

et 4.

Audivit Deus Chaldaeis, **audium est eorum DEO.**
Addit Arabicis, **audem, audivit autem;** in Platerio
Gallicano, **et audivit;** in Romano, & apud Casiodo-
rum, **audivit Dominus.** Explicat Augustinus **adversus** Hay-
mo, **inter textus:** Bruno, **animadvertit;** Remigius, **confiteri**
vis: Beda, **agnoscit;** nimirum tot, ac tam nefaria populi
crimina, potissimum idololatriam. Verbum **DEO** sciamus
reddidit interdum intelligere b. Posuere autem innum verba
hominum idola colentium, & Deum verum blasphemantium,
ut exponit R. Kimhi: ut scite penitentium
preces, at quae aliqui pui fundebant pro illis. Sed in
genere placet Eury, annotato, eo modo hodie **DEUM**
dici **audisse clamantes vocis, id est, omnia, quae impie**
populus operatur, quo & **vestem flagrantis Abel clamantem**
sunt **audire** in aliis locis. **Verbum DEO** sciamus
videtur, quia ipsa peccata clamant coram DEO, atque
Auctores suos produunt: postremum autem adscribit
DEO & scriptura, quando communem illum esse signifi-
cat ad vindictam. Attentissimae solene esse aures illius,
qui zelo tangitur ad singularia verba, quo proferuntur ab
eo, qui ipsum ad emulationem provocat. Nil mirum
ergo h. provocatus **Deus** **audisse** dicitur: auris enim
reus audit omnia, & **simulacrum** **interrogationem** **non ad-**
ferendat e. De peccatis clamantibus ad Deum Hugo
hoc loco, non alibi, quo iure, **Sodomiticum i, homicidium**
g, fraudatio mercenarium h, opprobrio superam i.

et 4. 10.

Et sprevit. Hieronymus **diffidit.** Chaldaeis **re-**
ghez, iratus est: quomodo etiam verunt alii ex He-
braeo, aut idem valentibus aliis verbis. Arabicis, **aver-**
sio **ab est,** significat **reversio** **in** **excursio**,
& **in ira** **manum** **excursio,** **transit,** quae ultima notio
propria primaque est **thematis** **reversio.** Sic prius
verbi **reversio** **audis** **dominus,** & **diffidit.** Inde repetit
quo proposito congrunt. Qui valde irascitur cupiunt,
sepe pernitent, & dum spernit, iratum se valde demon-
strat, nec loquens in erba, praecipue, aut aliorum pro
ipso, quam vis audit, exaudivit, sed contemnit, respicit,
quae Apollinaris contemnum interpretatur, improbum
consilium populi ad DEO.

et 4. 10.

Hinc audientem locis Deus improbum consilium,
Sprevit Deus pravum consilium, preces pro se ipso,
& aliorum pro illo, ipsummet etiam populum, atque
omnia quae ad eum spectabant. Sed & contentibilis
est DEO valde, quem superbia effert: **habitantem in**
caelestis **caelestis,** id est, profectum, ac praesele
centem ad communitatem via secessum ac separationem: et
dicit Sacerdotis tales Deos inglorios, & **effudit** **despe-**
dit **super** **ejusmodi Principes:** **Spernit omnes** **descenden-**
tes **ad** **iudicium** **sui** **m: confundentur,** quoniam **Deus** **spernit**
Deum, **spernetur** **ab illo o.**

et 4. 10.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

et 4. 10.

Et ad nihilum redegit valde lirael. Hieronymus, & pro-
prie vehementer lirael. Alii, **execratus, abominatus, de-**
testatus, averfatus, abhorritus. Arabicis, **sprevit.** Chald.
abominatus est, vel **proiecit animam ejus valde.** In aliis La-
tinis Platerius, apud Augustinum, & Casiodorum,
nimis, pro, valde. Est **DEO** **mens** **reprobat, abhorre,**
repellere, spernere, flecti facere, nihil habere. Eodem valde
Sprevit, pro hoc verbo Graeco, in Psalmo 144. est **MM**
nitentis, Latine, **ad nihilum redactus est:** in 79. eadem
phrasia Latina respondet eidem Hebraeo verbo praeter-
tus loci, & Graeco: in 88. est **DEO** **mens** **reprobat,**
in 59. DEO **mens** **conculcavit:** in 105. **pro nihilo**
habere dicitur verbis hujusce quoque nostri Psalmi. In-
terdum **in nihilum redigere.** Interpres dicit, ubi est
DEO **secamam** **vastare, desolare,** in **supradam** **vastato-**
rem **efflere.** Crebra vitiose ab Hebraeis reportatur,
atque millia eorumdem sapus casti, nec non captivita-
tes, docent quomodo parvi, immo nihili facti fuerint
Deo, & quomodo **quis** **procurant** **fatruis x,** & **ignobiles**
facit y. Contigit id illis etiam, qui latenter in nihilo
in nihilum **namque** **releguntur** **omnes** **artus** **eorum a,**
ac **toti** **etiam** **ipsi:** ut pote cum jam defecerit esse homines,
& **ut** **jumenta** **facti** **sunt b.** Omittit topologiam sumtam
ex nominis lirael Eymologia, five sit **visum** **Deum,** five
potissimum **visum** **Dei,** & quo pacto redigat peccatum
hominem in nihilum. Antiqua est apta, ut populus, qui
fructuaret veluti visioe DEI, & cognitione, ac ulu-
rerum divinaum, & certabat quodammodo cum illo,
extorquens praecipue qui volebat, & gratia tantis
muneribus praeditus erat, ac in tanto preter habebat
apud omnes gentes, vice verba propter peccatum
in tam abjectam, vilemque conditionem dejectus fue-
rit. Transfert id potest ad quemvis, qui ex iustitia sua
excidit.

Et repulit tabernaculum Silo. Hieronymus, reli-
quit. Alii, **repulit.** Arabicis, **amovissit.** In Psal-
mo 26. & 93. reddidit **derelinquere:** in Ezechielis c.
29. **projicere,** & in Amos 6. **spavit,** **proieci.** Non
quomodo hiber reliquit Deus tabernaculum, sed iustitia
tradidit Philistinis, nempe arcam. Narratur hoc in
libro Regum primo, quomodo **causa** **Israel** **ad** **Phili-**
stinos **quatuor** **millia h,** **inferius** **arcam** **de Silo in captum**
h, & **nihil** **minus** **in** **aliquo** **tempore** **excidit:** de quo libro
triginta **millia k,** & **in** **captum** **h,** **quo** **visio** **istis** **non**
istis **moris** **Phili** **h,** & **Phini** **l,** & **aliquando** **de** **illa** **re-**
trosum **eadem** **fractis** **cervicibus** **Heb** **perit** **m:** **verus** **an-**
tem **illius** **pragnans** **erat,** **vicinam** **post** **partum** **mortu**
nomine **silio** **impofuit** **lechab,** **quia** **transit** **est:** **gloria** **de**
Israel, **arca** **capta** **u.** Primus arca constituitur post p.
grinationem deserti, locus, fuit Silo, Hebraice **Shilo**
Sello, Graecis **Shilo,** apud Arabum **Sila** & apud Au-
gustinum **Salam,** nisi apud utrumque sit mendum. Urbis
de Tribu Ephraim prope Bethel, ad Septentrionem, &
ad Orientalem plagam via, qua de Bethel tendit ad Sichem
nam, & ad Meridiam oppidi Lebanon o. Tribus Jerusa-
lem distans leucis, ut Bocador placet, quae quatuor
milliaribus, ut videtur Abulenfi, & Sichem vir-
gini. Erat ob pulchritudinem locus ille idoneus, in quo
le praebet commoditas, ut Josephus scribit, qui
nominat urbem Silonem: & quod ait Abulenfi, ea ra-
tione poterat Josue de Tribu Ephraim e, accuratius ob-
servari facere quo pertinebat ad sanctitatem taberna-
culi. Manifesta arca usque ad tempora Helcana Petri
Samuelis u, imo & usque ad ultimum annum Heli Sa-
cerdotis, quae ante adducta est in castra, & capta
Philistinis, ut ante dixi: quod ipartum constituit
ante 59. iuxta Chronologiam Hebraeorum, & iuxta alios
31. est opinio Abulenfi x. q. quod non eorum
Deinde manifeste in Azaro mensibus septem est de remissa
in **Berfames** **brum** **in** **Chavistibus** **judi** **manit** **usque**
quo David confirmato jam regno super Judam & Israel
redexit illam, & **manit** **in** **domo** **Obedian** **Gethar** **Tri-**
bui **mansit** **h,** in quadam villa prope Jerusalem e.
phrae duxit David in domum suam, in lupoierem partem
Jerusalem, quae vocata est civitas David. Et **ei** **confer-**
rum **est** **novum** **tabernaculum** **id** **divertium** **Moiaicam** **quod**
erat in Gaboon. Hoc loco de tabernaculo Moiaico
agitur, sequenti membro de arca.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

A simulque sicut hinc dicitur (verba sunt Jeremie 7)
ubi nullus videretur gignere fructus. Citat a postulatim
4, qui nos & memora nostra vocat templum Dei, ac Spar-
tano Sancti. Spernit Deus, ut ante dicitur, atque que cur-
ras nos, si perimus, & offensa nos cum: neque est qui
impulset illi perierit ratione quas facti. Tam multos
pettendo nati voluit DEUS, quod ad tam gratiam non
pettendo praecipit, ait Augustinus, ut in multitudine
incomparabili placeat fari illis, quos in illi regimuriam
filios pro nihilo praestitit dignatus est, ut etiam
ipsi reprobam in multitudine ostenderent, quoniam nullus
in mentis sit apud DEUM justum quantaliter in meo-
ficis iustissime damnorum: atque ut hinc quoque in-
telligatur qui ex ipsa damnatione redimantur, hoc iustite
debitum in illa illi iustitiae, quod ad tam magne parci esse
redimantur exierunt, non solum in eis, qui originali pec-
cato multa ad hunc mala voluntatis arbitrio verum etiam
in tam multis privatis, qui tunc non de vinculo peccati
originalis solvitur, sine gratia mediatoris ex hac luce re-
pantur. Haec, & his plura, horrore plena, sed tamen
vera Augustinus.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et tradidit in captivitate virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.